

Warszawa, dnia 18 maja 2026r.

**REGIONALNY DYREKTOR
OCHRONY ŚRODOWISKA
W WARSZAWIE**

WOOS-I.420.18.2026.SK.11

POSTANOWIENIE

Na podstawie art. 123 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691, dalej: „Kpa”), art. 63 ust. 1 i 4, oraz art. 66 i art. 68 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 2024 r. poz. 1112, dalej: „ustawa ooś”), po rozpatrzeniu wniosku p. [REDAKTOWANE] z dnia 18 maja 2026 r., uzupełnionego dnia 27 lutego 2026 r., w sprawie o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach

postanawiam

- I. nałożyć obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia polegającego na *zmianie lasu na użytek rolny na części działki nr ewid 386 obręb Gleba, gm. Kadzidło, powiat ostrołęcki*;
- II. ustalić zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko (dalej: „raport ooś”) na zgodny z zapisami art. 66 ustawy ooś, ze szczególnym uwzględnieniem wpływu inwestycji na wszystkie chronione gatunki grzybów, roślin, zwierząt i ich siedliska oraz na zachowanie miejsc rozrodu, żerowania, schronienia (także odpoczynku i zimowania) zwierząt, w tym w szczególności ptaków, a także zachowanie możliwości swobodnego przemieszczania się dzikich zwierząt, w tym gatunków podlegających ochronie.
Mając powyższe na względzie raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien w szczególności zawierać:
  1. Opis planowanego przedsięwzięcia obejmującego warunki użytkowania terenu w fazie realizacji i użytkowania;
  2. Opis elementów środowiska przyrodniczego terenu inwestycji i korytarzy ekologicznych (w tym również lokalnych) w granicach obszaru objętego oddziaływaniem inwestycji (minimum 100 m od granic działki ewidencyjnej), w tym elementów środowiska objętych ochroną na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2026 r. poz. 13, z późn. zm.). Opis należy sporządzić w oparciu o wyniki inwentaryzacji przyrodniczej, przez którą rozumie się zbiór badań terenowych przeprowadzonych przez specjalistę lub specjalistów posiadających wiedzę i doświadczenie z dziedziny: ornitologii, herpetologii, entomologii, herpetologii oraz botaniki/ fitosocjologii.
Badania terenowe należy prowadzić: pod kątem wyznaczenia miejsc występowania siedlisk przyrodniczych, gatunków roślin i zwierząt podlegających ochronie, w terminach dostosowanych do badanej grupy siedlisk/gatunków roślin lub zwierząt, w tym ich wzmożonej aktywności (w szczególności okresu rozrodu). Kontrole terenowe powinny być prowadzone w oparciu o przyjętą przez eksperta metodykę (należy ją szczegółowo opisać), która w największym możliwym stopniu pozwoli na rozpoznanie walorów przyrodniczych terenu planowanej inwestycji i ustalonego wokół niej bufora oraz sposobu wykorzystywania ich przez poszczególne gatunki. Wyniki każdej kontroli powinny zostać opatrzone danymi na temat panujących wówczas warunków

atmosferycznych, tj. temperatury powietrza, opadów, zachmurzenia. Bezpośrednie obserwacje zwierząt (głównie ssaków, ptaków i płazów) powinny zawierać informacje dotyczące ich zachowania (np. żerowanie, odpoczynek, lęg) i kierunku przemieszczania się. Kontrole ornitologiczne winny być ukierunkowane w szczególności na identyfikację gatunków ptaków i ich siedlisk, będących przedmiotami ochrony w obszarze Natura 2000 Doliny Omulwi i Płodownicy PLB140005.

Wyniki ww. badań względem przedsięwzięcia, należy przedstawić w formie kartograficznej i graficznej, w skali umożliwiającej analizę przedstawionych w raporcie zagadnień (dane przestrzenne optymalnie także w formatach wektorowych .shp).

3. Analizę i popartą argumentami ocenę oddziaływania na komponenty środowiska przyrodniczego, w tym w szczególności na gatunki ptaków i ich siedliska będących przedmiotami ochrony w obszarze Natura 2000 Doliny Omulwi i Płodownicy PLB140005, możliwość pogorszenia stanu siedlisk tych gatunków oraz integralności obszaru Natura 2000 lub jego powiązań z innymi obszarami. Ocena winna być prowadzona również w zakresie wpływu przedsięwzięcia na osiągnięcie celów ochrony obszaru Natura 2000, zdefiniowanych w zarządzeniu Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie i Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie z dnia 31 marca 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Doliny Omulwi i Płodownicy PLB140005 (Dz. Urz. Woj. Maz. Poz. 3721, ze zm.);
4. Opis przewidywanych działań mających na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko przyrodnicze oraz ciągłość korytarzy ekologicznych, wraz z oceną ich skuteczności odpowiednio na etapach realizacji, eksploatacji, użytkowania lub likwidacji przedsięwzięcia;
5. Informację na temat powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć realizowanych, zrealizowanych lub planowanych, dla których wydano decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływanie mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia – w zakresie, w jakim ich oddziaływanie mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem.

Uzasadnienie

W dniu 26 stycznia 2026 r. do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie (dalej: „RDOŚ w Warszawie”) wpłynął wniosek p. [REDAKTOWANE] o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia. Wniosek został uzupełniony dnia 27 lutego 2026 r., po wezwaniu tutejszego organu z dnia 2 lutego 2026 r., znak: WOOŚ-I.420.18.2026.SK.

Analiza zebranej dokumentacji wykazała, iż przedmiotowe przedsięwzięcie polega na zmianie lasu, niestanowiącego własności Skarbu Państwa, na użytek rolny i tym samym potwierdziła – wynikającą z art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. d ustawy ooś – właściwość RDOŚ w Warszawie w przedmiotowej sprawie.

Rodzaj, parametry techniczne oraz zasięg potencjalnego oddziaływania na środowisko przedmiotowego przedsięwzięcia zaliczają je do grupy przedsięwzięć wymienionych w § 3 ust. 1 pkt 88 lit. b rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839, ze zm.).

Do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach załączono wydane przez Wójta Gminy Kadzidło zaświadczenie z dnia 26 sierpnia 2025 r. znak GG.6727.245.2025. Zaświadczenie wskazuje, że działka o numerze 386 w obrębie ewidencyjnym Gleba położona jest

na terenie, dla którego nie ma opracowanego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Ponadto, z powyższego zaświadczenia wynika, że Rada Gminy Kadzidło dla wskazanego obszaru nie wyznaczyła w drodze uchwały obszaru rewitalizacji, oraz nie podjęła uchwały o ustanowieniu Specjalnej Strefy Rewitalizacji, zgodnie z ustawą z dnia 9 października 2015 r. o rewitalizacji (Dz. U. 2024 r., poz. 278).

W dniu 17 marca 2026 r. RDOŚ w Warszawie otrzymał stanowisko Dyrektora Zarządu Zlewni w Ostrołęce Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie (dalej jako: „PGW WP”) z dnia 17 marca 2025 r. znak: BS.ZZŚ.4130.76.2026.MP, stwierdzające brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania ww. przedsięwzięcia na środowisko.

Po przeprowadzeniu analizy przedstawionej przez Inwestora dokumentacji, uwzględniając uwarunkowania środowiskowe, a także biorąc pod uwagę charakter, skalę i lokalizację przedsięwzięcia, RDOŚ w Warszawie nie podzielił stanowiska PGW WP.

Analiza dostarczonych wraz z wnioskiem materiałów wykazała, że p. ██████████ właścicielem działki o nr ew. 386 z obrębu 0006 Gleba, w gminie Kadzidło, powiecie ostrołęckim, województwie mazowieckim.

Z informacji zawartych w karcie informacyjnej przedsięwzięcia (dalej: „KIP”) wynika, że planowane przedsięwzięcie będzie polegało na zmianie lasu na użytek rolny, na terenie części działki o nr ew. 386 z obrębu 0006 Gleba, w gminie Kadzidło. Powierzchnia całkowita działki wynosi 3,93 ha, z czego 1,17 ha stanowią użytki leśne LsVI. Pozostała część działki to użytki rolne w postaci łąk i gruntów ornych. Powierzchnia terenu przeznaczonego do odlesienia wynosi 1,17 ha.

Teren przewidziany pod ww. inwestycję znajduje się w granicach obszaru Natura 2000 – **specjalnym obszarze ochrony ptaków – Doliny Omulwi i Płodownicy PLB140005**, dla którego obowiązują przepisy zarządzenia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie i Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie z dnia 31 marca 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Doliny Omulwi i Płodownicy PLB140005 (Dz. Urz. Woj. Maz. poz. 3721 i Dz. Urz. Woj. Warm. - Maz. poz. 1487, ze zm.).

Obszar realizacji inwestycji znajduje się w obszarze korytarzy ekologicznych: **Kurpie Zachodnie GKPnC-8, Dolina Omulwi Północno-Wschodni GKPnC-5B** (<https://mapa.korytarze.pl/>).

Zgodnie z KIP, planowane przedsięwzięcie obejmuje zmianę przeznaczenia gruntów leśnych na cele rolnicze dla części działki o numerze ewidencyjnym 386, położonej w miejscowości Gleba, gmina Kadzidło, o powierzchni użytków leśnych 1,17 ha. (łączna powierzchnia działki wynosi 3,93 ha). Zgodnie z UPUL na przedmiotowej działce występuje drzewostan sosnowy I i II klasy bonitacji, zróżnicowany pod względem wieku (15-100 lat).

Dane przyrodnicze zawarte w planie zadań ochronnych (dalej: „PZO”), a także inwentaryzacji wykonywanej na potrzeby uzupełnienia stanu wiedzy nt. przedmiotów ochrony wykazały, iż teren planowanej inwestycji oraz jego bezpośrednie sąsiedztwo stanowi potencjalne siedlisko dla występowania lerki oraz dudka (zidentyfikowane stanowiska gatunku wg posiadanej wiedzy oddalone są w kierunku północnym i południowym o ok. 400-500 m), a w sąsiedztwie przedmiotowej działki stwierdzono występowanie kulika wielkiego, świergotka polnego i błotniaka łąkowego. Powyższe wskazuje na istotne znaczenie analizowanego obszaru dla wskazanych gatunków.

Zgodnie z obowiązującym planem zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000, ustalonymi celami ochrony są m.in.:

- a) w zakresie lerki: utrzymanie w krajobrazie aktualnego (wynikającego z inwentaryzacji) udziału siedlisk optymalnych w postaci użytkowanych lub odłogowanych terenów uprawnych na ubogim i piaszczystym siedlisku, także muraw napiaskowych z obecnością pojedynczych drzew lub krzewów (inicjalne stadia sukcesji). Utrzymanie w granicach obszaru Natura 2000 co najmniej 10% (w odniesieniu do powierzchni ogólnej siedlisk: bór suchy, bór świeży, bór mieszany świeży) udziału zrębów, upraw do

- wieku 15 lat, pasów przeciw pożarowych. Utrzymanie liczebności gatunku na co najmniej aktualnym poziomie z uwzględnieniem naturalnych fluktuacji liczebności,
- b) w zakresie dudka: utrzymanie liczebności gatunku na co najmniej aktualnym poziomie z uwzględnieniem naturalnych fluktuacji liczebności (około 100 par). Odtworzenie i utrzymanie areálu siedliska wraz z jego optymalnymi cechami i funkcjami (stare dziuplaste drzewa, zadrzewienia i zakrzewienia, nieużytki na suchych glebach). Utrzymanie w krajobrazie właściwego udziału siedlisk optymalnych w postaci użytkowanych lub odłogowanych terenów uprawnych na ubogim i piaszczystym siedlisku, także muraw napiaskowych z obecnością pojedynczych drzew.

Przedmiotowa działka graniczy z użytkami leśnymi oraz gruntami rolnymi, a powierzchnia leśna przewidziana do przekształcenia stanowi fragment większego kompleksu leśnego. Realizacja przedsięwzięcia doprowadzi zatem do jego częściowej fragmentacji oraz zmiany warunków siedliskowych w skali lokalnej, co może mieć wpływ na funkcjonowanie gatunków związanych z tym obszarem. Dodatkowo teren inwestycji położony jest w obrębie korytarzy ekologicznych, co wskazuje na jego znaczenie dla zachowania ciągłości ekologicznej oraz przemieszczania się organizmów.

W związku z powyższym w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko należy szczegółowo przeanalizować wpływ planowanej inwestycji na środowisko przyrodnicze, w szczególności na obszar Natura 2000, tj. jego przedmioty ochrony oraz cele ochrony określone w obowiązującym planie zadań ochronnych, zarówno na etapie realizacji, jak i eksploatacji przedsięwzięcia. Inwestor powinien przeprowadzić inwentaryzację przyrodniczą terenu objętego inwestycją oraz jego otoczenia, ze szczególnym uwzględnieniem gatunków ptaków, a także dokonać analizy wpływu przedsięwzięcia na lokalne korytarze ekologiczne i szlaki migracji zwierząt. Ponadto należy wskazać działania minimalizujące oraz rozwiązania techniczne i organizacyjne ograniczające potencjalny negatywny wpływ inwestycji na środowisko przyrodnicze.

W związku z powyższym należy wskazać, że przedmiotowe przedsięwzięcie będzie związane z trwałą zmianą sposobu użytkowania gruntu oraz zwiększeniem presji antropogenicznej na obszar. Zgodnie z zasadą ostrożności, jeśli nie można wiarygodnie uzasadnić, że oddziaływanie jest nieznaczące, to należy przyjąć, że może być ono znaczące. Racjonalne wątpliwości co do ryzyka wystąpienia oddziaływania są przesłanką na rzecz dokonania oceny i zawsze interpretuje się je „na korzyść środowiska” a nie „na korzyść inwestycji”. Podstawową zasadą jaką organy administracji kierują się przy ocenie możliwych oddziaływań przedsięwzięć jest tzw. „zasada przezorności” (inaczej: „zasada ostrożności”). Należy podkreślić, iż powyższa zasada została ujęta m. in. w art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2024 r., poz. 54, dalej: „POŚ”), w którym stwierdza się, że kto podejmuje działalność, której negatywne oddziaływanie na środowisko nie jest jeszcze w pełni rozpoznane, jest obowiązany, kierując się przezornością, podjąć wszelkie możliwe środki zapobiegawcze. Zagadnienia dotyczące omawianej zasady były także poruszane w literaturze prawniczej (Gruszecki K. 2007. Decyzja o uwarunkowaniach środowiskowych a zasada przezorności, Państwo i Prawo, nr 3, s. 85-98; Talik M. 2005. Zasada przezorności a model podejmowania decyzji w obszarze ochrony środowiska, Prawo i Środowisko, nr 3, s. 136). Zasada ostrożności (ang. Precautionary principle) jest podstawową, powszechnie przyjmowaną w Europie, zasadą podejścia do ochrony środowiska. Stanowi ona jedną z podstaw polityki Wspólnoty w dziedzinie ochrony środowiska. Nie jest przy tym tylko ogólną wytyczną, ale wywodzi się z obowiązujących przepisów prawa europejskiego. Sformułowana jest w szczególności w art. 174 ust. 2 Traktatu Ustanawiającego Wspólnotę Europejską (aktualnie: art. 191 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej), w myśl którego polityka Unii w dziedzinie środowiska stawia sobie za cel wysoki poziom ochrony, z uwzględnieniem różnorodności sytuacji w różnych regionach Unii i opiera się na zasadzie ostrożności oraz na zasadach działania zapobiegawczego, naprawiania szkody w pierwszym rzędzie u źródła i na zasadzie „zanieczyszczający płaci”. W stosunku do obszarów Natura 2000, zasada

ostrożności ujęta została w art. 6 Dyrektywy Siedliskowej oraz jego wykładni dokonywanej w wyrokach Trybunału Sprawiedliwości.

Uwzględniając łączne uwarunkowania, o których mowa w art. 63 ust. 1 ustawy ooś, tj. po przeprowadzeniu analizy rodzaju i charakterystyki przedsięwzięcia oraz jego usytuowania, na podstawie KIP i zawartych w niej założeń realizacyjnych stwierdzić należy, że w przedmiotowej sprawie zachodzą szczególne przesłanki wymienione w art. 63 ww. ustawy kwalifikujące realizację planowanej inwestycji do przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Na marginesie nadmienia się, że zgodnie z art. 13 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2025 r., poz. 567, ze zm.), właściciele lasów są zobowiązani do trwałego utrzymywania lasów i zapewnienia ciągłości ich użytkowania, a w szczególności do m.in.: zachowania w lasach roślinności leśnej (upraw leśnych) oraz naturalnych bagien i torfowisk; ponownego wprowadzania roślinności leśnej (upraw leśnych) w lasach w okresie do 5 lat od usunięcia drzewostanu; a także do pielęgnowania i ochrony lasu, w tym również ochrony przeciwpożarowej.

Z uwagi na powyższe, postanawiam jak w sentencji.

Pouczenie

Na postanowienie przysługuje zażalenie do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska za pośrednictwem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie, w terminie 7 dni od daty doręczenia.

Przed upływem biegu terminu do wniesienia zażalenia strona może zrzec się prawa do wniesienia zażalenia wobec organu administracji publicznej, który wydał postanowienie, skutkiem czego będzie ostateczność i prawomocność postanowienia.

Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia zażalenia przez ostatnią ze stron postępowania, postanowienie staje się ostateczne i prawomocne.

**Regionalny Dyrektor
Ochrony Środowiska w Warszawie**

Jacek Lolo
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

1. p. [REDACTED]
2. Strony postępowania zgodnie z art. 49 Kpa;
3. aa.